

Squier Paranormal Rascal HH

Dikke dondersteen

Met de Rascal brengt Squier een toffe bas uit die een beetje een zoekplaatje is: wat komt van welke bas? Deze Squier is geïnspireerd op de Fender Rascal en dat levert weer een ander zoekplaatje op: wat is er anders? En dan zijn er natuurlijk de vragen hoe hij klinkt en hoe hij voelt.

Een geschiedenislesje. Fender Masterbuilder Jason Smith bouwde een bijzonder model voor de NAMM show van 2014. Een uniek model, dat er zeer coherent uitzag, ondanks dat het eigenlijk een allegaartje van onderdelen was. De body is van de Bass VI, de brug van de DeArmond Starfire (metalen zadels), de bekende, afgeronde kop van de Coronado,

afgemaakt met lipstick-elementen en een vijstandenschakelaar plus push/pull voor alle elementconfiguraties. Kop en body waren afgewerkt in Ocean Turquoise Metallic en kijk eens naar de positiestippen! Het unieke shortscale-model werd zo goed ontvangen dat er een paar jaar later tijdelijk een betaalbare Mexicaanse variant uitkwam, die destijds ook in De Bassist getest is.

Deze zomer verraste Squier ons met wederom een Rascal. De verschillen? In plaats van een DeArmond-brug zien we nu een exemplaar van een Mustang en helaas maakt deze brug hem wat minder sierlijk. Op de body zitten een driestandenschakelaar en twee grote Wide Range Humbuckers van de Tele Bass. Vandaar de HH dus. En het paranormale? Volgens Fender en Squier vind je in deze serie bassen en gitaren die Fender vroeger gemaakt zou kunnen hebben. De Fender Rascal is nogal zeldzaam, dus we konden ze niet naast elkaar proberen.

Uniek instrument

Er zijn diverse redenen om wel of geen shortscale te spelen. Deze bassen missen vaak wat strakheid bij de dikke snaren, maar ze voegen wat muzikaliteit en warmte toe aan de dunne. Het speelt wat makkelijker en vaak zijn het compacte en lichte bassen. Vaak. Maar niet altijd, bewijst de Rascal als we hem uitpakken. Een Fender (of Squier) Mustang is een compacte bas, waarbij de brug helemaal achterop de body zit en de hals vrij ver in de body steekt. Vergelijk je dat met een Gibson EB-3, dan is deze qua totale lengte alweer een stukje langer doordat de brug meer naar het midden van de body gaat, waardoor de hals wat langer kan zijn. Dit zie je ook bij de Rascal: de brugzadels zijn behoorlijk ver naar het midden geplaatst. Waar een Mustang nog wel eens een beetje als speelgoed kan aanvoelen (als je een grote longscale gewend bent) heb je bij de Rascal het idee dat je een bas met een volledige mensuur in je handen hebt. Bij de Fender

Rascal was dat nog meer het geval omdat deze een hals had met een P-achtige topkam-breedte van 41,3 mm. De Squier-hals voelt meteen wat comfortabeler door de smallere, J-achtige topkambreedte van 38 mm, hoewel hij wat steviger en voller voelt dan de meeste smalle Mustang-halzen.

Zoals we bij Squiers in deze prijsklasse gewend zijn, zijn lak en afwerking top. De stemmechanieken zijn wat goedkoper en de potmeters werken niet echt goed, maar dat zie je op alle goedkopere bassen. Dit is een vrij uniek instrument, dus als de Rascal helemaal jouw look en sound heeft, is het altijd mogelijk om de potmeters, knoppen en eventueel de mechanieken te vervangen.

Tele Bass

Als je de Squier omhangt, voelt het veel meer alsof je een longscale omhangt. De bandknop zit boven de dertiende fret, slechts één meer naar achter dan 'normaal', dus alles voelt vertrouwd. Neckdive? Nee, het flinke stuk hout achter de brug houdt hem wel in balans. Je voelt natuurlijk meteen dat de hals smal is en de mensuur kort: alsof je P of J opeens een stuk makkelijker speelt. De Wide Range Humbuckers zijn natuurlijk het grootste verschil vergeleken met de Seymour Duncan lipsticks van de originele Rascal. Deze humbuckers gebruikte Fender tussen '71 en '79 in de Tele Bass. Squier bracht jaren terug een heruitgave van zo'n Tele Bass uit met zo'n humbucker. Fender maakte kort een Competition Mustang met één zo'n element en er was kort een Aziatische Fender Tele met twee exemplaren. Een verrassing tussendoor: binnenkort komt er een Mexicaanse Fender Tele Bass met zo'n humbucker bij de hals. Net als bij de Sandberg elders in deze editie, geven humbuckers niet meteen een Gibson-geluid aan een bas. Daar is de bas qua houtsoorten en constructie te 'Fender' voor. Het brucelement klinkt lekker fel, agressief, lekker luid en zowel met plectrum als met je vingers kan je met dit geluid goed terecht in een rockband. We probeerden het met diverse drives en distortions en die werken allemaal goed samen. Het voorste element voegt veel laag toe, maar behoudt het felle wat we van Fender gewend zijn, zeker met plectrum.

Met de toon teruggedraaid – zoals gezegd zijn de potmeters aan/uit, in plaats van lineair – kan je heerlijk zoete, dikke loopjes spelen op de hoge snaren. Binnen een set kan je van een dikke rocksound bij de brug naar een mooie warme grom voor onder powerballads of voor een lome stoner groove.

Wat vinden we er van? Ondanks dat Sherwood Green de bas goed staat, vinden we de originele Rascal net even mooier en sierlijker door de brug en de lipsticks. De nieuwe is daarentegen een zeer opvallende bas (hij is er tijdelijk ook in roze!) met een geheel eigen gezicht. Ook het geluid met de twee humbuckers is echt anders dan andere Squiers en Fenders. En dan heb je nog het gevoel. Vind je een shortscale normaal te klein? Misschien moet je deze eens proberen. ●

Squier Paranormal Rascal HH

Kleur: Sherwood Green
Body: populier
Hals: esdoorn, geschroefd
Toets: laurier
Frets: 21, smal hoog
Elementen: 2x Wide Range Humbucker
Regelaars: volume, toon, elementschakelaar
Elektronica: passief
Stemmechanieken: open, Fender-type
Brug: Mustang-type, string-throughbody
Mensuur: 30 inch
Breedte bij topkam: 38 mm
Richtprijs: € 475,-
fender.com

